

Gothicizing Apotemnophilia: Live Burial, Secret Desire, and the Uncanny Body of the Amputee Wannabe

Becky McLaughlin

University of South Alabama
E-mail: bmclaugh@southalabama.edu

Abstract

Until the publication of Carl Elliott's "A New Way to be Mad", few readers had heard of apotemnophilia. And yet a fairly sizeable group of people had been quietly and painfully living a Gothic nightmare, buried alive in an uncanny body simultaneously familiar and foreign, suffocated by a claustrophobic flesh crowded with one or perhaps two limbs too many, obsessed with a secret desire to become an amputee, and tortured by unanswered questions concerning identity and sexuality - questions lying at the core of human subjectivity, on the one hand, and the Gothic text, with its doublings and haunted spaces, on the other. What this paper attempts is to "gothicize" apotemnophilia by illustrating how the amputee wannabe's lived experience mirrors the narrative of the Gothic, for the apotemnophile, like the Gothic text, challenges commonplace, inherited Enlightenment definitions of the healthy human body and mind while seeking to reconceive the human subject in terms other than those offered by liberal humanism.

Keywords: *amputation, apotemnophilia, Gothicism, perversion, psychoanalysis*

Goticizarea apotemnofiliei: Îngroparea de viu, dorința secretă și corpul straniu al celui care dorește amputarea

Până la publicarea operei lui Carl Elliott, "A New Way to be Mad" [Un nou mod de a fi nebun], puțini cititori au auzit de apotemnofilia. Destul de mulți oameni au trăit în liniște și durere un coșmar gotic, îngropați de viu într-un corp straniu atât familiar, cât și străin lor în același timp, s-au sufocat claustrofobic în propria carne căreia îi crescuseră vreo două membre în plus, obsedați de dorința secretă de a amputa un organ și torturați de întrebări fără răspuns referindu-se la identitate și sexualitate – întrebări care stau la baza subiectivității umane, pe de o parte și a textului gotic, cu sensurile sale duble și spațiile bântuite, pe de alta. Ceea ce articolul încearcă să facă este „goticizarea” apotemnofiliei prin ilustrarea experiențelor celui care dorește să fie amputat, experiențe care se oglindesc în narațiunea gotică. Similar textului gotic, apotemnofilia provoacă normalitatea moștenită din definițiile iluministe ale corpului uman și ale minții sănătoase, în timp ce caută să remodeleze subiectul uman în alți termeni decât cei oferți de liberalismul umanist.